

Yalnız Ve Üzgün

— Oğuzhan ATEŞ · 13 Şubat 2013

Epey zaman geçti üstünden
Böyle olacağını, buralara geleceğini
Kim düşünebilirdi ki zaten.
Eskisi gibi, bıraktığın gibi kalmıyormuş
Her şey değişiyormuş demek ki...

Bugün seni gördüm uzaktan
Çok şaşırdım önce
Ama hemen tanıdım
Uzaktan baktım sana,
Uzaktan izledim seni.
Çok değişmişsin.
Bıraktığım gibi değilsin
Pardon bırakıp gittiğin gibi!
Huzurlu ve mutlusun
Kızın olmuş çok tatlı
Bir o kadar da güzel.
Hayallerin gerçekleşmiş
Çok mutlusun...
Mutluluğunu etrafında olan herkes görüyor.

Sana bakıp durdum yine aptal aptal
Kızını görünce gözyaşlarımı tutamadım,
Bir yandan da sevindim.
Çünkü mutluluğu görmüştüm ilk kez
Ve ilk kez sevgini, aşkını görmüştüm
Bakışların, gülüşün değişmiş
Değişmişsin her şeyinle.
Zamanla değişiyor işte her şey...

Bende her şey aynı işte
Biraz zayıfladım,
Gülüşüm de değişti biraz.
Artık daha iyi beceriyorum
Gülmüş gibi görünmeyi.

İyiyim ben, hep aynı şeyler işte
Yine aynı yerdeyim
Yalova Bursa arası mekik dokuyorum
Yine yalnızım, her zaman olduğu gibi
Ablam evlendi birkaç ay önce
Ve mahallede birkaç evlilik oldu işte
Başka da pek bir değişiklik yok.
Dışarı çıkmıyorum
Hiç kimse yok,yalnızım
Dört duvar arasında geçiyor ömrüm
Telefonuma bakmıyorum bile
Arayıp soranım yok,
Ben de kimseyi arayıp sormuyorum.
Herkes kendi derdinde,
Kendi hayalleri peşinde.
Kimi okuyor hala,
Kimi taşındı,kimi evlendi
Ben hala aynıyım işte
Hala yalnız ve üzgün!